Udsigter for Fremtiden, og i Aaret 1819 tiltraadte han sit Embede. Ved sin Hjemkomst fandt han Frihaandstegneskolerne i en beklagelig Forfatning, men i Forening med daværende Professor Eckersberg vidste han at bringe nyt Liv ind i Skolerne. Ligesom denne grundede han sin Malerskole. Gipsskolen kaldtes tillive, og det Opsving, som Skolerne ved Academiet tog, skyldes væsentligt hans Omhu og ufortrødne Virksomhed. Først i Aaret 1822 erholdt han noget Vederlag for dette sit Arbeide, medens han forøvrigt erhvervede sit Udkomme ved kongelige Bestillinger af Malerier, og hvad han manglede, supplerede han ved Privatarbeide. I 1842 fik han sin nuhavende Professorgage af 300 Rd. Senere erholdt han 200 Rd. for at lede Dagsøvelserne ved Academiet og desuden aarligt et Beløb af 90 Rd. for at stille Modellen. Tillige var der indrømmet ham Fribolig paa Charlottenborg og 2 Favne Brænde.

Med Iver og Interesse for sit Kald har han baade som Lærer og Kunstner erhvervet sig et hæderligt Navn. Den Omordning af Underviisningen, som nu forestaaer ved Academiet, kræver yngre Kræfter, og han har derfor besluttet sig til at trække sig tilbage.

Academiets Plenarforsamling har med Beklagelse modtaget Budskabet om denne dets hædervørdige Seniors Bestemmelse, men med ham erkjendt dens Rigtighed, og det har derfor udtalt, at det med Tillid forventer, at Regjeringen vil træffe Foranstaltning til, at der ved hans Entledigelse maatte sikkres ham ikke blot at vedblive i Besiddelsen af de Indtægter og Emolumenter, som han hidtil har oppebaaret, men at der maatte tages Hensyn til, hvad der kunde tjene til at mildne og smykke hans tilbagestaaende Dage.

Efter det ovenstaaende er Professor Lunds Indtægter følgende:

aarlig Gage som Professor	300 Rd.
for at lede Dagsøvelserne	200 —
for at stille Modellen	90 —
	590 Rd.

samt Fribolig og 2 Favne Brænde.

Ved Siden af disse Indtægter fra Academiet har han af den til Understøttelse for Videnskabsmænd og Kunstnere bevilgede Sum 350 Rd.

Skjøndt han, som ansat i 1818, vilde efter Bestemmelserne i Pensionsloven af 5te Januar 1851 erholde to Trediedeel af hans Indtægter i Pension, vilde dog den agtede og fortjente Olding, hvis Privaterhverv ikke længer kan yde noget Bidrag til hans Udkomme, hermed være udsat for Savn og Mangel i sine sidste Levedage.

Ministeriet finder derfor, at der er Anledning til at tilsige ham hans fulde Indtægter i Pension ved hans Entledigelse.